

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

izhaja vsak četrtek zjutraj in stane s poštnino vred za celo leto 24 Din, za pol leta 12 Din, za četrt leta 6 Din.

Posamezna številka 75 p

Poštnina plačana

MURSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Telefon: šte. 7.

Inserati: Ena šeststolpna petivrstna (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 75 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 75 p

1. šte. 1

Gornja Radgona, dne 4. januarja 1923.

V. leto.

Zastrupljena obmejna politika naših demokratov.

(Epilog k rešitvi „vprašanja“ Sokolskega doma v Gornji Radgoni.)

Gornja Radgona, ob Novem letu 1923.

V naši zadnji številki smo obelodanili članek o razkritju pravcate politične lumparije v komunalnem gospodarstvu naše občine. Isto bodi vsem obmejnim občinam v svarilen vzgled, kako se ne sme gospodariti, obenem pa v sijajen dokaz, kako dobro pojmujejo modrijani iz Jutrove dežele (pristaši „Jutra“) korupcijsko taktiko in manire svojih prvakov á la Žerjav i. dr. Naša severna meja je oblagodarjena s par nestrpnosti, ki absolutno nočejo pojmiti, kaj je državna meja in kakšno je ljudstvo, ki biva tod. Na protestnom shodu, ki je pa naličil bolj (sit venia verbo!) kakemu sejmu volov, nad katerimi se je pojavil eroplan (= protest ljudstva) je marsikateri resnčni inteligent, ki še nekoliko dá na ono trohico spoznanja naukov „dobre mamice“ iz svoje mladosti, odnesel nad vse lepe in sijajne vtise seboj! Toda o tem detajlno na drugem mestu. — Naši demokrati, povečini prononsirani nemškutarji od pej, klečeplazci že od časov Avstrije sém, si danes domišljujejo, da tvorijo samo oni državo in da brez njih država sploh ne more obstati. S to salamsensko neumno predpostavko operirajo naši frakokrati še sedaj, ko vendar javnost ve, da brez njih tudi lahko obstoji vlada in še poštena in energična in da bo brez njih država še dalje obstojala. Morda še dalje, kakor če bi demokrati policajsystem se obdržal na krmilu. Oni, ki so se postavili po robu radi milijonske subvencije od strani občine (nikakor pa ne proti graditvi sokolskega doma, katerega si lahko sezida privatno društvo magari do višine babilonskega stolpa!) so pošteni klerikalci, pametni pristaši Samostojne (vsi namreč niso tako neumni, kakor nekateri gornjeradgonški) — pa tudi demokrati, ki računajo s svojimi možgani in so resnični demokrati, ki se izogibajo politične frakokratje, ki predstavlja na naši severni meji skrajno nevarno in škodljivo klico. — Ker so se zastopniki Slov. ljudske stranke v gornjeradg. obč. svetu kot prvi energično zoperstavili predlogu ljudi, ki so po neumnosti in malomarnosti volilcev prišli v občinski zastop ter so njih energičnemu protestu sledili tudi pametnejši pristaši SKS so seveda navalili na klerikalnega zmaja, kljub temu, da so po njegovem hrbtu splezali v revno občinsko pisarno, ki nima svojih stolov in miz, pa je vendar v stanu, da razmetuje milijonske svote na škodo davkoplačevalcev.

Ves svoj gnev zlijejo na — klerikalce, uporabljajoč dosledno to obrabljeno psovko za vse mogoče potrebe. Oni strahijo s klerikalizmom, dasi dobro vedo, da je to strašenje le topo orožje še bolj topih članov tega ali onega obmizja (stavec, primite tisk. škrafa za uho, ako Vam postavi, „podmizje“) pri Micki, ali lepi Katarini ali kjerkoli že bilo. V gnezdih, kakor je Gornja Radgona, na katero sta

že davno pozabila Bog in — hudič še te psovke držijo, drugod pa ne več. Gospodje! Vaša zloba ne kriči do neba, ona smrdi do pekla in prišel bo čas, ko boste stali pred ljudsko sodbo: Po vaših delih smo vas spoznali! Ljudstvo, organizirano v krščansko socialni Ljudski stranki ne priznava nobenega klerikalizma, ker istega niti v Rimu ne najdete, samo vi stikate za njim, vi, ki ste še nedavno jedli semeniški kruh in uživali podporo od duhovnikov! Sodilo vas bo to ljudstvo. — Bodite uverjeni, da je naše obmejno ljudstvo, ki je zbrano v Slovenski ljudski stranki v svojem jedru pošteno, verno, nepokvarjeno. To naše ljudstvo ni neuko, ampak je politično organizirano, kulturno in gospodarsko izobraženo, socialno napredno in prisega predvsem na krščanska moralna načela. To definicijo o našem ljudstvu ni podal kak jutroviski šušmar, taborski tintomaz ali kak samostojni rogovilež, ki ne more iz svojega avstrijskega štajercijanstva ven, ampak je napisal svetovno priznani pisatelj in naš velik prijatelj, publicist Herman Wendel, vsekakor mož, ki sega vsaj do ramen klik, ki se pusti zmerjati, da je sol Jugoslavije, v dejstvu pa je — strup naše države.

Ostre so te besede. A pisane so z najboljšo voljo, da oni ne maloštevilnim inteligentom, ki so od te klike zapeljani — odprejo pravočasno oči. Dan sodbe je blizu. Ljudstvo toži spočetnike in nezakonske očete proslule Obznane, vseh socialno nazadnjaških zakonov in naredb, vseh krivic, ki jih trpi obmejno ljudstvo, zagovornike bajenete nasilstva in smrtnih justifikacij, avtorje batinaških in vseh nasilnih metod, ubijalce valute in našega ugleda pred velikim svetom! — Pred sodbo ž njimi. Upajmo, da bo obsodba na dan 18. marca 1923 — sijajno zadoščenje in zagotovilo blagostanja za dolga desetletja.

Res je, da je vsaka politika sama na sebi nemorelna; to pa, kar uganjajo ti ljudje (demokrati namreč) presega vse meje poštenosti, pa tudi meje skrajne nemoralnosti!

Kaj mora vsak obmejni Slovenec vedeti o volitvah?

1. Kdo ima pravo glasa?

Pravo glasa imajo vsi tisti moški, ki so naši državljani in so dovršili 21. leto ter so upisani u volilne imenike!

2. Reklamacije.

Po § 5 zakona o volilnih imenikih ima vsak pravico pregledati volilni imenik, ki se nahaja na občini, ter lahko za sebe ali za koga drugega zahteva (reklamira) pismeno ali ustmeno, da se imenik popravi, ako vidi, da je on ali kdo drugi, ki ima pravo glasa, iz imenika izpuščen, ali pa ako vidi, da je nekdo u imeniku, ki te pravice nima.

Rok za te reklamacije traja najdalje do 6. januarja 1923.

3. Narodni poslanci in njih izvolitev.

Poslanec je lahko vsak moški, ki je star 30 let in zna brati in pisati slovenski ali srbsko-hrvatski jezik. Takozvanih kvalificiranih kandidatov, ki so končali visoke šole, ta volilni zakon ne pozna.

Vseh poslancev bo 313 torej ne več 419 kakor zadnjič.

1. Srbija in Macedonija (in Beograd = 2) volijo 114.
2. Hrvatska, Slavonija in Dalmacija (z Zagrebom = 2) 84.
3. Bosna in Hercegovina 48.
4. Banat, Bačka in Baranja 34.
5. Slovenija 26.
6. Črnagora 7.

Slovenija se deli na ljubljansko in mariborsko okrožje. Ljubljana vodi posebej 1 poslanca. Ljubljansko okrožje se deli na 10 volivnih okrajev, ki se krijejo z okrajnimi glavarstvi. To okrožje voli 10 poslancev.

U mariborskem je sledečih 15 volivnih okrajev:

1. Brežiška (sodna okraja Brežice in Sevnica).
2. Celjski (sodna okraja Celje in Vransko).
3. Gornjegrajski (sodni okraj Gornjigrad).
4. Konjiški (sodni in politični okraj Konjice).
5. Laški (sodni okraj Laški trg s Trbovljami).
6. Ljutomerski (sodna okraja Ljutomer in Gornja Radgona).
7. Maribor (mesto celo, mariborskega sodnega okraja levi breg in sodni okraj Sv. Lenart).
8. Maribor (mariborskega sodnega okraja desni breg in sodni okraj Slovenska Bistrica).
9. Ormoški (sodni okraj Ormož).
10. Prevalje (sodni okraj Prevalje).
11. Ptuj (sodni okraj ptujski).
12. Slovenjegraški (sodni okraj Slovenjgradec, Marenberg in Soštanj).
13. Šmarnski (sodni okraj Kozje, Šmarje in Rogatec).
14. Dolnja Lendava (politični okraj Dolnja Lendava).
15. Murska Sobota (politični okraj Murska Sobota).

Lista kandidatov za eno volivno okrožje se mora predložiti najpozneje 25 dni pred volitvijo Glavnemu volivnemu odboru. Na čelu liste se zapiše ime volivnega okrožja in dan volitev. Potem se napiše nosilec ali prvak liste za celo volivno okrožje. Ta nosilec ali prvak nima namestnika. Za njim se napišejo imena kandidatov za vsak volivni okraj, a pod kandidati imena njih namestnikov. Nosilec liste ne more biti tudi kandidat za posamezni okraj, a posor mezni kandidat lahko kandidira u dveh volivnih okrajih istega okrožja.

Kandidatsko listo mora podpisati najmanj sto volivcev. Poleg z roko napisane kandidatske liste se mora predložiti Glavnemu volivnemu odboru tudi toliko tiskanih izvodov kolikor je volišč v okrožju. Na teh tiskanih listah bo tiskano samo ime nosilca liste in pa ime dotičnega okrajnega kandidata z njegovim namestnikom. Te tiskane liste z nosilcem in z okrajnim kandidatom bodo pritrjene na skrinjicah vsakega volišča.

Čuvarji skrinjic imajo dolžnost in pravico opomniti vsakega volivca na svojo kandidatno listo.

Voli se s kroglicami.

Volitve so razpisane za nedeljo dne 18. marca 1923, torej dan pred praznikom Sv. Jožefa. Vsak volilec naj si zapomni:

Prvič, da smejo do volitev volivci zborovati u vsakem času in na vsakem mestu brez prijave oblastim in brez vsakega oblastvenega dovoljenja, ako se ne vrši tak sestanek pod vedrim nebom.

Drugič, da se smejo volilci shajati vsak čas in na vsakem mestu tudi pod vedrim nebom brez oblastvenega dovoljenja, ako shodu pristvuje tudi kandidat.

Vsem našim naročnikom, somišljenikom in prijateljem!

Staro leto se bliža svojemu koncu. Zopet stopamo pred vas, prijatelji naši z iskreno prošnjo. da nam ostanete v novem letu zvesti. Ni vam menda treba razlagati pomena dobrega časopisa, ker to znate že

sami in potrjujete to s tem, da naročate dobro časopisje, ki vas brani, vam svetuje, vas poučuje in bodri k ljubezni do bližnjega, do države, do domovine, sploh do soljudi. Časopis je za stranko to, kakor orožje v državi. Skrbite, da bo „Murska Straža“ ob Novem letu dobila mnogo naročnikov, gledajte, da vsak pridobi vsaj še enega! Agitirajte ob praznikih do Novega leta in še dalje za vaš list, ki naj postane vaše krajevno glavno glasilo. Razvijte agitacijo od hiše do hiše, od osebe do osebe. Naša društva ob meji se naj postavijo. Naj se ne izgovarjajo letos, da smo prišli prepozno. „Murska Straža“ naj bo stalen gost v vsaki prleški hiši. Karkoli vas teži, nam pišite, dobite od nas nasvet ali pa objavimo vašo pritožbo. Dopisujte v vaš list, kakor kdor more; se bo že popravilo in vse porabno natisnilo. Številna pohvalna priznanja od strani naših naročnikov iz tekočega leta so nam porok, da smo na pravi poti in da pišemo v duhu ljudstva, ki hoče mir, spravljivost in pa tudi red na državni meji! Može in fantje! Žene in dekleta! Pojdite ob praznikih od hiše do hiše in nabirajte naročnikov. Položnice dobite pravočasno. Kaj pišemo in kako pišemo, o tem se ne bomo hvalili, ker to itak veste. Naš program je: Vse za državo! Zahtevamo pa tudi od državne uprave, da vse žrtvuje za ljudstvo, za svoje državljane. V našem programu je tudi najsvetejša zahteva po avtonomiji (samoupravi) Slovenije. V tej zahtevi nismo osamljeni. Smo pa odločno proti vsaki demagogiji, ki se uganja na račun vzvišenih resnic svete vere in na račun slovenske narodnosti. Proč z demagogijo iz naših vrst! Dosti gnilobe je med nami, vendar priznajmo si, da vse ni gnilo in da smo poklicani, ozdravljati državo od te gnilobe. Odločno stojimo na stališču Slovenske Ljudske stranke, v kolikor se tiče čistega programa iste, dasi ne gremo slepo po sledovih politične bojne metode te stranke, kakor se pojavlja v nekaterih pokrajinah naše lepe zemlje. Politika je ogabna obrt. Skušajmo jo ublažiti in olepšati s tem, da bomo vse obravnavali s stališča idealizma, ljubezni, strpljivosti do svojega bližnjega. Ta naša taktika je tu na meji potrebna. Odločno se bomo borili proti vsem fanatičnim strankarjem vseh barv, ker to razdira našo notranjo jedinstvenost, ruši red in mir v državi. Kakor bomo naročevali vsem in vsakemu, da izpolnjuje svoje dolžnosti napram bližnjemu in državi, tako bomo odločno zahtevali tudi pravice posamez-

nikov, jednake pravice za vsa društva, korporacije in institucije.

Na delo za naše časopisje! „Mursko Stražo“ v vsako hišo!

Srbski Božič.

Naši pravoslavni bratje praznujejo svoj Božič 13 dni po našem to je na Kraljevo. Da poglobimo v narodu smisel za jugoslovansko versko in narodno vzajemnost, priobčujemu za pravoslavni Božič ta spis. Uredn.

Videl sem srbski Božič v Srbiji, Macedoniji in v Mariboru. Pravoslavni bratje Srbi: častniki in vojaki mariborske garnizije so lani svečano po starem narodnem običaju proslavili svoj Božič. Sprevod z godbo, trobentači, zastavonošo, čutaronoscem, s konjeniki in drugim spremstvom so peljali na badnji dan t. j. na dan pred Božičem badnjake (božična drva) na vozu, vpreženim s šestimi belci po mariborskih ulicah. Na konjih so jezdili zraven Srbov povabljeni Slovenci in Hrvati.

„Hristos se rodi!“ smo klicali Srbom za božično voščilo, „Va istino se rodi!“ so nam odzdravljali.

Častniki, vojaki, uradniki, delavci — razmetani po svetu, kakor bi se v božični noči prerodili: čudežna moč prešine njih telesa, — misli hitijo iz mesta od umetnih kulturnih zabav k priprostim narodnim božičnim običajem. Evo skrivnost našega Božiča: drevo (badnjak — čuja) na ognjišču, — jaslice — tolči orehe, lešnike, praviti si pravljice, iti k polnočnici, ofer s pastore, druga tiha maša z božičnimi pesmimi. To je naš Božič, ki sili solze v oči! In Srbi — daleč od rojstnega sela — so hoteli vsaj posneti svoj Božič iz domovine po narodnem običaju.

Priprosti narodni običaj zmaguje umetno kulturo!

„Običaji od starine, štit so jaki domovine!“

Srbski cerkveni obredi, kakor tudi narodni običaji, so zelo ceremonijelni. Božični obredi pričenjajo na badnji dan, na badnjico ali badnjak. Kot je nam sveto božično drevo (ali „čuja“), tako je Srbom badnjak, ki radi tega imenujejo dan pred Božičem badnji dan.

Na badnji dan gre družina v bližnji gozd, kjer vsečejo badnjake (drva, panje.) Doma ostanejo gospodar, gospodinja in drugi, ki imajo posla z raznimi pripravami za velike praznike. Med tem ko sečejo badnjake, prepevajo razna božične pesmi, a guslar (slepec z guslami) jih spremlja.

Badnjake polilejo z vinom in potrosijo s žitom, proseč pri tem Boga, naj polje drugo leto bolje obrodi.

Proti večeru prepeljejo badnjake domov in pojejo: „Rodžestvo Kristovo“ — ustavijo se pred hišo, kjer jih čaka gospodar, ki sam poseže v pesem, vzame badnjake in jih prenese v hišo. — Pri tem trikrat ponavljajo isto pesem.

Ko prižigajo badnjake — pazi gospodar, koliko isker odleti, da more potem prerokovati: čim več isker, tem več porodov, porok, pomnoženje živine in sreče bode pri hiši. — —

Nato družina sede k večerji, ki obstoji iz samih postnih jedi. Na sredi mize je skodelica z medom in belo čebulo — poleg je položen „božični kolač“ — pri tem gori „božična sveča“, postavljena v skodelico polno žita — okoli in okoli pa so slamnate košare, prenapolnjene z orehi, lešniki, slivami, hruškami, jabolki in bonboni.

Pred večerjo gospodar moli „oče naš“ — vsi drugi za njim. Gospodar da potem znamenje, da vsi posedejo — in večerjajo. Po končani večerji vzame gospodar štiri orehe in jabolke ter jih pomeče v štiri kote sobe in govori: „Vo imje Oca i Sina i Svatoga Duha!“ Nato pomoči kos čebule v med in nazdravi deci in domu! To storé vsi ostali.

Na ognjišču gori badnjak — okoli njega se greje družina. Mirno plapola badnjak in poje svojo božično pesem. Ob njem si pripovedujejo zgodbe o junakih, ki so prelivali potoke krvi, da so ohranili vero in dom, ki so se tudi zbirali — v stoletjih turškega suženjstva — okoli badnjaka, ob ognjišču — njih edinem zavetišču, ki so negovali in ohranili narodno tradicijo do današnjih dni osvobojenja in ujedinjenja.

Celo noč pijejo kavo, tudi kvartajo, radujejo se: „o Božiču se veseli i ptica u gori i riba u vodi!“

Tako je do polnočnice, ki se vrši s svečanimi in dolgimi obredi do jutra. Po polnočnici gredo k sosedom voščiti vesele praznike. Kdor v tem jutru pride prvi v kako drugo hišo, — ga imajo za „položajnika“ in ga zadržijo celi dan pri sebi, da je deležen vseh domačih zabav.

Naivečje veselje imajo z njim, če je mladenič. Če je pa položajnik ženska, pa manje. Stara baba nosi nesrečo. Predno se vrne položajnik domov, prejme lepo nagrado.

Z iskrami badnjaka zanetijo drugi

Arbogast Reiterer. O. T.—r.

Skrivnostni glasovi iz drugega sveta.

(Dalje.)

S stokom in jokom se šle preplašene nune na kor, da pomolijo za dušni mir rajne. Isti večer je molila sestra Menghini, predno je legla k počitku, kleče za dušni pokoj opatinje sedem spokornih psalmov in potem še v postelji psalm „Miserere“. Komaj zaspi, že vidi v sanjah, kako se ji z radostnim nasmehom približa opatinja in ji pravi: „O ti sedmeri psalmi, ki si jih zame zmolila! V koliko tolažbo so mi bili! Koliko pač premorejo pred prestolom božjim! Zahvalim se ti za to in tudi nunam za ljubezen, ki so mi jo izkazale. Bog je obrnil vse meni v prid. Po pravični sodbi Boga, strašnega sodnika, bila sem obsojena na štirideset let v kraju očiščevanja, ker sem bila naproti nekaterim nunam preveč popustljiva. Kazen je bila po vaših molitvah znižana... Ti misliš odtis roke zbrisati z vrat... Ta odtis je milost, dokaz, kajti brez njega bi ti nihče ne bil verjel... Bog je le še malo zadovoljen z ljudmi. Ni več daleč ura, ko bo kupo svoje jeze razlil nad njimi.“

Vsekakor so bile to le sanje, vendar se je da sestra Menghini, ko je videla nenavadno razdraženost sester, kesala, da jim je o prikazni sploh govorila, in da je enkrat resno mislila odtis roke izpraskati z vrat. Torej se je

mogla v tej nočni sanjski viziji vendarle resnično prikazati rajna opatinja. Dne 19. novembra zvečer je videla sestra Menghini, ko je bila še pokonci, zopet prikazen. Ko je po svoji navadi v postelji molila psalm „Miserere“, sliši trikrat razločno, da jo nekdo kliče po imenu. Vspne se v postelji in vidi okrogel soj, ki razsvetli celo sobo in hkrati sliši mirno reči: „Na dan trpljenja (petek) sem umrla in na dan trpljenja smem iti v luč slave. Prenašaj potrpežljivo križe in težave! zdravstvuj!“ Sestra beži iz sobe, da pokaže tudi drugim prikazen, vendar pa pri povratku ni bilo ničesar več videti.

O dogodkih so zvedeli na škofijstvu ter postali preiskovalno komisijo. Šli so tako daleč, da so odprli celo grob opatinje Geste in položili njeno roko na odtis v vratih. Vse pričujoče priče so izpovedale, da odtis popolnoma odgovarja obliki te roke. Znamenje so zavarovali s steklenim okvirjem in še danes ga kažejo obiskovalcem.

Kako čisto drugače resno doni to razodetje, nego kratkočasno igrankanje nekaterih duhov. Pri tem je pa najmanj tako gotov pojav, kakor so prikazni spiritističnih krožkov. Tudi nikakor ne sameva sam samcat nasproti tisočem drugim, ampak nima nič manj sopričevalcev.

V decemberski številki 1. 1910 „Izvestij nemške družbe za psihično raziskovanje“ se poroča: „Ko je še sedaj v Desavi živeči župnik pl. Helling v westfalskem gorskem mestecu Olsbergu nastopil svojo službo, se mu je prikazal ponoči njegov prednik in ga vneto prosil, da naj gre z njim v cerkev ter za njega moli. To

se je zgodilo dober četrt leta vsako noč, in vedno je ustregel župnik pl. Helling prošnji rajnega, dokler mu nazadnje ne reče, da je dovolj in da odslej ne bo več prišel.“

Ista številka izvestij (december 1910) poroča: „V westfalskem kraju Olsbergu, kjer je doživel župnik pl. Helling navedeni dogodek, živi priprosta žena Ivana Niggemann. Ta nima o spiritizmu nikakega pojma, obdarovana je pa ona in dva njena otroka v visoki meri s sposobnostjo videnja in duše rajnih jo takorekoč oblegajo s prošnjami, da naj za nje moli. Nedavno se je zgodilo, da se ji je prikazal nek rajni, ki ni bil na dobrem glasu. Potem ko je z njim molila, ji je hotel dati roko v slovo. Ona se je pa branila, ker še se to ni nikdar zgodilo, in mu ponudila konec posteljne rjuhe, ki so se na njej prihodnje jutro videle ožgane lise, kakor bi jo bil pograbil z žarečim železom.“

V Lani na Tirolskem so spremenili stari grad Lanegg v samostan za sestre Nemškega viteškega reda. Od začetka so sestre mnogo nadlegovali strahovi. Prva gospa prednica, sestra Dominika, je imela sposobnost videnja. V ponočnih urah so jo često budile duše in jo prosile za molitev. „Prosim vas, pustite me vsaj danes, da se očijem! Čez dan bom že molila, sedaj sem prestrašena in boleha.“ Nič niso pomagali izgovori. Tako dolgo so jo oblegale, dokler ni vstala in molila. Pogosto je morala romati čez strmi Völlanski breg gori k cerkvi sv. Jurija, ki s strme višine prijazno gleda daleč tja v rajski Burggrafenamt. (Dalje prihodnjič.)

ogenj. Na raznju pečejo prašiča, okrog katerega pojejo, plešejo ter streljajo preko njega.

„Bez pečenice nema Božiča!“ Ponosno se ozira gospodar po malih junakih, ki se, dasi komaj puško nosijo, že urijo, da bodo nekoč tudi oni vrli boritelji za „krst častni i slobodu zlatnu!“

Pri obedu je miza preobložena z raznovrstnimi jedili, kar jih hiša premore in kuharska spretnost gospodinje. Meso, pecivo, kolači, a nad vsem kraljuje pečeni prašič, ki pride tudi na mizo. „Božič je Božič, a pecivo mu je brat!“

Po končanem obedu prinese gospodinja veliko pogačo „Česnico“, v kateri je zamešen dukat. Od česnice porazdeli vsem enake dele — le en kos ostane hiši in drugi za goste in popotnike. Vsi rado vedno ugibajo, lomijo svoj kos in iščejo dukat. Srečen oni, ki ga dobi! Ta čuva dukat, kot znak sreče; še večje veselje je pa, ako je dukat v kosu, ki je namenjen hiši!

Pri Srbih trajajo prvi božični prazniki zaporedno tri dni. Ves ta čas ostane miza nepospravljena in vedno obložena z jedili.

Prašičja glava se ohrani do Novega leta ali „Malega Božiča“. Tako je enkrat bilo in „tako mora, da bude i sada!“

„Bolje, da selo propadne nego u selu običaj!“

Božič je tudi pri Srbih veliki družinski praznik, ker neguje družinski čut in spaja družinske člane v medsebojni ljubezni; to je v oni sveti blaženi noči, ko se zganejo vsa zakrknjena srca, ko se propali sin vrača k dobrim vernim staršem, na Sveto Rojstvo, ko pridejo k maši tudi oni, ki čez leto ne hodijo. To je o Božiču, kateremu so dali Srbi toliko lepih prislovic (pregovorov)! O Božiču, ki čudeže dela!

„Nad Božičem Božiča nema!“

Tedenske novice

Važno za delodajalce in njih uslužbence. Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani nas naproša za objavo sledečega opozorila: Ker je minister za socialno politiko štatur Okrednjega urada za zavarovanje delavcev odobril, se prispevek za bolniško zavarovanje, ki je dozdaj znašal v celokupnem iznosu (za delodajalca in delojemalca skupaj) 5%, na podstavi § 197 tega statuta počeniš z dnem 1. januarja 1923 zviša na 6% zavarovanega zaslužka (mezde). Od tega prispevka plača delodajalec kakor doslej polovico, t. j. 3%, drugo polovico pa ima pravico odtegniti od plače (zaslužka) delodajalca. Z istim dnem se uvede na podstavi naredbe ministra za socialno politiko od 7. decembra 1922, št. 10.810, prispevek za Borzo rada v višini 5% celokupnega bolniško-zavarovalnega prispevka (delodajalca in delojemalca skupaj). Tudi ta prispevek plačata po polovici delodajalec in delojemalec, tako da odpade na delodajalca 2½%, druga polovica se pa lahko odtegne od zaslužka delojemalca. Prispevek za zavarovanje za slučaj nezgode se na podstavi naredbe ministra za socialno politiko do 20. novembra 1922, št. 8507, počeniš z dnem 1. januarja 1923 zniža od dosedanjih 8% na 6% zavarovanega zaslužka in ga plača kakor doslej delodajalec v celoti. Prispevek za slučaj nezgode znaša torej od napominanega dneva dalje za vsakih 100 Din zavarovanega zaslužka (mezde) tolikokrat po 6 par, kolikor znaša nevarnostni odstotek, v katerega je v zavarovanje priglašeni obrat (podjetje, gospodarstvo, gospodinjstvo) uvrščen, kar je razvidno iz uvrstitvenega odloka, ki ga je vsak delodajalec dobil oz. ga bo še dobil. O navedenih spremembah bodo vsi delodajalci še posebej obveščeni. Kakor znano, se deli zavarovani zaslužek po zakonu o zavarovanju delavcev v 17 mezdskih razredov, na podlagi katerih se izračunavajo in predpisujejo v plačilo vsi zgoraj napominani prispevki. Vsi prispevki se bodo predpisovali detajlirano na skupnem plačilnem nalogu. Vsled silnega navala dela in pomanjkanja osebja se je predpis prispevkov za minule mesece zapoznil, da mnogi delodajalci še niso dobili plačilnih nalogov; ker se je sedaj

osobje pomnožilo, bo mogoče, da bodo prispevki za dobo do konca leta 1922 predpisani in plačilni nalogi zanje do najpozneje 31. januarja 1923 vsem delodajalcem dostavljeni. Po dovršeni reorganizaciji Okrožnega urada bo urad izdajal plačilne naloge, iz katerih bodo razvidni prispevki za vsakega delodajalca posebej.

„Jugoslavija“, ki se je povzpela do informativno zelo dobrega dnevnika je z Novim letom prenehala izhajati. Ker je bila glasilo NSS — pomeni ta korak plaho kapitulacijo stranke pred 18. marcom 1923.

Dr. Ivan Šušteršič, ki se je vrnil v domovino je takoj razvil živahno politično delovanje. Poskuša (po časopisnih vesteh) vse mogoče kombinacije s strankami in je tako baje srečno prijadral v Narodno Radikalno Stranko, na katere listi baje misli nastopiti pri bodočih volitvah. — Ker je bil Dr. Šušteršič svojčas vodja SLS — bo zanimivo zasledovati žonglersko spretnost starega politika, ki hrepeni iz advokatske pisarne na mehki ministerski stolec.

„Kmet. list“ si večkrat dovoljuje netaktnosti prve vrste. V zadnji številki laže v dopisu od Sv. Jurja ob Šč., da naš urednik obsoja marib. „Stražo“ kot nepošteno. Tega ni nikdar storil in energično odklanja vsako hvalo od strani slabostojnih tintomazov, ki si zmišljujejo razne čenčarije, ki ponajvečkrat nimajo ne glave, ne repa. Bolj nepošten kot je Kmet. list, sploh ne more biti noben slovenski list! Karkoli pa smo kedaj napisali na naslov marib. listov je imelo poseben namen, nikdar pa nismo očitali komu nepoštenosti.

Planinski koledar za l. 1923 je izšel že v ponatisu. Zunanji naročniki naj se obrnejo direktno na založnika Brunon Rotter v Mariboru, Krekova 4, ter je tudi ponatis že skoraj razprodan.

Naročajte Slov. obmejni koledar!

Stane samo 6 Din. Za naročnike „M. Straže“ stane 3 Din, ako plačajo naročnino za celo leto vnaprej. Ako pa je kdo tako priden, da nabere 5 novih naročnikov, dobi koledar zastoj. Istotako, kdor jih proda 10. — Trgovci dobijo popust. Dosedaj smo bili v prijetnem položaju, razdati koledar v nagrado. Posnemajte! —

Novoletna voščila, ki so za zadnjo številko prišla prepozno, priobčujemo danes. Saj smo še-le v prvem tednu Novega leta.

Dopisi.

Gornja Radgona. Tukaj se je vršil dne 2. jan. shod zaupnikov SLS. Shod je bil zelo dobro obiskan, vse štiri župnije celega okraja so poslale številne svoje zaupnike. Poročal je navzočim narodni poslanec g. dr. Hohnjec. Osvetlil je dveletno delo samostojnih in demokratskih poslancev na vladi, ki so nam prinesli centralizem, nove trošarine, visoke davke, carine in razna druga zla. Dobrega pa nič. Volilci, skrbite, da dobi pri prihodnjih volitvah naše stranke čimnajveč glasov, samostojne pa nič. Ne zaupajte več tistim, ki so vas toliko varali. V volilni boj so šli pod zastavo avtonomije, potem pa so nas vse prodali centralizmu za en sam ministerski stolec. — Do všteti 5. jan. se naj vsak volilec prepriča pri svojem županu, ali je vpisan v volilnem imeniku. Ako ni, naj zahteva od župana, da ga takoj vpiše. Volilno pravico ima vsak državljani moškega spola kateri je dovršil 21. leto in biva vsaj 6 mesecev pred razpisom volitev v občini. Fantje, kateri so se vrnili od vojakov, imajo volilno pravico, četudi od njih vrnitve še ni preteklo 6 mesecev. — Natančnejša navodila glej v današnjem članku „Kaj mora vsak Slovenec vedati o volitvah“.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kmetijski list, to nesrečno trobilo sumljivih elementov se tako neumno zaletava v nas, da se človeku res ne zdi vredno, dajati odgovora rigajočemu stvoru, ki dopisuje v Kmet. list. Stopite z imeni na dan, podleži in se ne skrivajte za hrbtno urednikovim. — Ko se je zadnjič poročalo v Slov. Gospodarja o nekem namišljenem pretepu v Sebiščih in je M. Straža obsodila netočno poročanje, je Kmet. list (kakor je slutil že urednik poprej) pograbil to mastno kost kakor gladen pes ter jo ogledal po svoje. Stvar pa izgleda po najnovejših informacijah še podležja: Samostojni dopisun si je sam izmislil tisto

vojsko in poslal Slovensk. Gospodarju; kajti naši stalni dopisniki in zaupniki o tem nič ne vedo. To je podlost brez primere. (V uredništvu pa lahkomišelnost, ker bi morali imeti tam seznam vseh svojih zaupnih poročevalcev. Op. uredn.) — Na vse drugo čvekanje in riganje pa odgovarjamo mirno: Kaj nas briga, če osel riga...! Toliko za danes, ker nas izzivete drugo pa pride!

Ljutomer. Pred meseci se je osnoval pri nas odbor za gradnjo „katoliškega društvenega doma“. Kakor sploh vse akcije, spočete v previsoki stopnji navdušenosti brez realne podlage, brez energične volje do dela in napredka — tako je tudi naš „Dom“. — Požrtvovalni rodoljubi, ki so to delo vzeli v roke, naj dajo celemu podjetju nekaj čilega življenja. Proč z mrtvičenjem in letargijo. Proč z osebnostnimi razlikami in presodki. Vsi primimo za delo, da bo naša želja po „Doma“ oživotvorjena, da ne bodo dosedanja, brezdvomno ne mali trudi zamanj. — Pa brez zamere. Delati je treba, v tem tiči skrivnostni čudž uspeha vsakega podjetja.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naš društveni dom pridno napreduje. Spravljeno je že dokaj opeke iz peči. Nadejemo se, da nas naše dobro krščansko ljudstvo ne bo zapustilo, ampak podiralo z lesom, denarjem in drugimi prispevki, saj ve, da gradi s tem le sebi nekaj „Ljudski dom“, v zatišju katerega bo uživalo svoje pošteno zabavo, veselje, da tudi srkalo izobrazbo, vzgajalo dušo in telo. Na delo tedaj, ker resni so dnevi, a dela in trud nam Bog blagoslovi!

Stanetinci. Brezprimerna podlost lažnjivega samostojnega mazača. Kmet. list, št. 51 prinaša o nas neumne laži. Resnica je ta-le: Ni res, da bi imela naša občina najvišje doklade in bi nalagala najvišje davke, to pa za to ne, ker sedanji župan ni tako hlepen časti in lakomen bogastva kot prejšnji. Sedanji dela z ena in ¼ % (1¼) dočim je prejšnji delal z 2%. Žalostno je, ako nekateri Vaši odborniki pri sejah spijo, ali so pa drugi tako pijani, da sploh ne morejo sejam prisostvovati, zopet drugi pa pijani motijo stvarno in mirno delo. Ako bi ne spali in bili trezni, bi ne lagali okrog pri sosedih in še v časopisih, da si je župan dal zvišati plačo na 4000 kron letno, pač bi slišali in videli da le 400 dinarjev ali 1600 kron. Gospod, ki je videl iz 400 dinarjev 4000 kron je ali zlobni obrekovalec, ker vedoma trdi neresnico, ali pa hudobni lažnjivec. Prav lepo farba kmetijski list svoje backe! Ako pa pregledamo, za kaj so zvišane doklade, vidimo da šolski prispevek znaša za leto 23. 9702 kroni, dočim je prejšnja leta znašal največ 475 kron. Sedaj imamo 50% doklade, prej pa 150%. Gospodje kedo toraj dela: ali je delal v splošno zadovoljnost, prejšnji ali sedanji zastop? Ker ste pa pamet že zapili Vam ni za zameriti! Dopisniku kmet. lista pa rečem, da je podel lažnjivec!

Denar izgubila. Na Novega leta dan je izgubila uboga ženska na potu od Sv. Jurja ob Ščavnici do mlina v Slaptincih približno 480 do 500 K. Ker je to celo njeno imetje, se pošteti najditelj prosi, da odda najdeni znesek v župnišću pri Sv. Jurju ob Ščavnici, kjer dobi primerno nagrado.

Mala Nedelja. Tamb. pev. društvo „Slavija“ ponovi v nedeljo 7. januarja ob 3. uri popoldne u „Društvenem domu“ burko „Moč uniformel“ s spremljanjem godbe. Ker je igra zelo zanimiva se vabijo vsi da si jo ogledajo. Bodejo se izborna zabavali. V nedeljo 7. januarja torej na svidanje v Društvenem domu pri „Mali Nedelji“.

Hrastje-Mota. (Z a h v a l a!) Kolesarsko društvo Hrastje-Mota se zahvaljuje vsem darovalcem in obiskovalcem, posebno darovalcem v Gornji Radgoni, Radincih, Kapeli, Hrastje-Mota in v Križevcih in sploh vsem, ki so nam pripomogli pri naši prireditvi. Izkretna hvala! Odbor.

Gornja Radgona. Razglas! Obrtna za druga trgovcev, krojačev, čevljarjev i. t. d. II. skupina v Gornji-Radgoni da na znanje, da se bode vršil v nedeljo dne 7. januarja 1923 predpoldne ob 9. uri v gostilni g. Albert Horvath-a v Gornji Radgoni letošnji prvi občni zbor s sledečim sporedom: 1. Prečitanje in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora z dne 26. junija 1922. 2. Pregled in odobrenje računskega zaključka za leto 1922. 3. Sprejemanje in vpisovanje novih učencev in učenk. 4. Oproščenje tistih učencev, ki so svojo učno dobo dovršili. 5. Razpravljanje o plačanih kaznih zoper prestopke obrtnega reda. 6. Pristop novih obrtnikov, ter vplačevanje in vpisovanje sprejemnih pristojb. 7. Slučajnosti. Člani obrtne zadruge se vljudno vabijo, da se tega občnega zbora polnoštevilno udeležijo. Ako ta občni zbor zaradi nezadostnega števila navzočih članov nebi bil sklepčen se bo vršil isti dan eno

uro pozneje v istih prostorih drugi občni zbor, kateri bo o navedenem dnevnem redu pri vsakem številu navzočih članov veljavno sklepal. Obrtna zadruga II. skupina v Gornji Radgoni dne 29. decembra 1922. Franc Korošec, načelnik.

Gornja Radgona. (Demokratsko-samo-stojna menažerija). Kakor je cenj. čitateljem znano iz zadnje številke, je obč. zastop našega trga našel nujno priliko, da na nepostaven način pokloni privatnemu društvu (Odboru za gradnjo Sokolskega Doma) nad polmilijonsko svoto odn. to svoto presegajočo vrednost opeke za zidavo omenjene stajbe. Povsem naravno je, da so se obč. odborniki, katerim smrdi korupcija in ki so vneti za blagor občanov takemu sklepu uprli. Sklican je bil protestni shod. Prišli so pristaši raznih strank. Konstatirani in ponovno pribiti se mora dejstvo, da se je ljudstvo in del inteligence obnašalo zelo dostojno, medtem, ko so pokretniki te akcije, zagnali huronsko vpitje, ker jim je bilo do tega, da ljudstvo ne izve resnice. Iluzorična volitev predsednika zborovanja je samo pretveza, ki ne drži; kajti tak spor je premalen, da bi se shod raditega, ker se stranke ne morejo zediniti na predsednika, ne vršil. Gospodje so s svojim nesodnijskim, neučiteljskim, neuradniškim pa tudi skrajno neolikanim vedenjem sijajno dokazali, kako daleč sega njih srčna kultura. — Priprosti ljudje so dejali, da je to — telegenca, ne pa inteligenca. Sicer se zborovanje ni moglo vršiti, vendar pa so gospodje rogovileži od kričavega Jurkoviča, ki je snubil svojo žrtev Korošča, preko živinozdravnika, ki ima ob vsaki priliki v ustih klerikalno prasico, kljub temu da je za časa svojih študij jedel semeniški kruh in užival podporo blagopokojnega Fr. Pišeka, preko g. nadučitelja, ki bi mogel kot ljudski vzgojitelj in krščanski mož z znanjem, s katerim razpolaga — mnogo, mnogo koristiti naši meji, nadalje preko tega in onega do — gospoda sodnega predstojnika, ki bi se moral zavedati, da je pred očmi naroda, med katerim živi, takorekoč svečenik, varuh svete Pravice, ne pa eksponent klike, ki je vse drugo prej kakor pošena, kar je pokazala že parkrat. Verujte, da ljudstvo vaše obnašanje to je: učiteljstva, davčnega in sodnega uradništva po svoje komentira. Da ta komentar ni preveč laskav, slutite že sami, občutite pa boste kmalu gotovo. Prizadeti volilci in davkoplačevalci pa bodo izvedeli za Vaše temno delo. — Nič nimamo proti stavbi Sokolskega Doma. Postavite si ga. Ako mu ne bi dali nesrečne, dikreditirane firme: Sokolski dom — bi vam tudi ljudstvo šlo na pomoč pri gradnji Narodnega doma. Občinskemu zastopu, ki ima menda preveč denarja na razpolago, pa svetujemo sledeče potrebe, kakor smo jih posneli iz ljudskih ust: Ustanovite milijonsko dijaško ustanovo; zgradite prepotrebno šolsko poslopje za ljudskošolske potrebe; ustanovite mešč. šolo; dajte ubogi človekoljubni požarni brambor kak krajcar, da si kupi cevi in brizgalno, ki se je ob lanskih vajah pokazala kot najslabša celega okoliša; pomislite na nesrečo, ki lahko iz vaše malomarnosti nastane s tem, da za neumnosti in zabavo razmečete denar; sezidajte kako zasilno bolnišnico; preskrbite nam lekarno; meroizkusni urad; popravite tisto državno sramoto na mostu, ako imate za privatne svrhe milijone; dajte revežem in invalidom kako ustanovo! I. t. d. i. t. d. — Dovolj je potreb in še preveč za vaše razpoložljivo premoženje, zato pazite kaj delate z občinskim premoženjem, ki ni vaša last.

Slomškova slavnost pri Sv. Križu na M. p. se je vrlo dobro obnesla. Naval ljudstva je bil tolik, da tega ne pomnimo. Škoda, da se igra ne ponavlja. Svetujemo, naj se vsaka večja prireditel ponavlja; bode boljše za ljudi in za blagajno. Samo treba je ponavljanje naznaniti že takoj pred prvo prireditvijo, da se ljudje razdelijo. Tuji gosti bodo potem redno zahajali k ponavljanju. — Program je bil lep in harmoničen, samo žal predlog v celoti in posameznih točkah. — Da je težka igra „Za pravdo in srce“, katero smo bili vajeni dosedaj videti le na večjih mestnih odrih, tako dobro šla, temu se moramo čuditi. Težko je reči, kateri izmed glavnih junakov in junakinj je svojo ulogo najbolje pogodil. Res podjetni in drzni ste Križevčani, to se vam mora pustiti. Imate pa tudi voditelja, da mu ga ni para daleč naokoli. — Samo to bi vas prosili, odvadite se tistega lukanja izza kulis, ker ne veste, kako zelo to moti iluzijo gledalca, če sredi najlepšega prizora naenkrat priluka izza kulise kaka glava, roka ali kak radoveden predpasnik; tudi to moti, če igralec odpre duri, pa zagledamo skozi vrata celo jato zakulisnih statistik. Ali ni škoda krasne

scenerije, ki jo imate, kaziti s takšno prav otročjo radovednostjo? — Pa brez zamere, in da se kmalu zopet vidimo! (Velja po veliki večini za vse naše podeželske odre. Op. uredn.)

Čebelarstvo za Slovenijo ob 25 letnici.

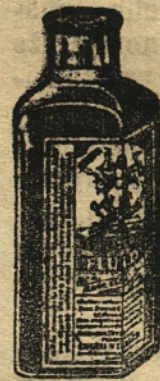
(Iv. Jurančič, drž. č. potni učitelj v Andrencih. P. dr. Andraž. Sl. Gorice.)

Čebelarstvo je bilo že od starodavnih časov razširjeno več ali manj pri vseh kulturnih narodih in učenjeki so isto smatrali kot nekako merilo splošne izobrazbe. Čebolj je bilo pri tem ali onem narodu čebelarstvo razvito, tem na višji stopnji je bila istega kultura. Že v starem veku so grški modrijani in rimski pisatelji (Virgil) pisali o čebelarstvu; Egipčani so na splavih po Nilu prevažali čebele na pašo. Tudi sv. pismo mnogokrat omenja čebele in med. O sv. Ambrožu pravi legenda, da je tako lepo (sladko) govoril, kakor bi mu teklo med iz ust; on nam je zapustil prelepi čebelarški pozdrav: „Meliturgis salutem a Domino“ (Čebelarjem pozdrav v Gospodu). Vsled tega so si ga čebelarji izbrali kot svojega patrona. Tudi naši pradedje, stari Slovenci so bili vneti in vrli čebelarji, to nam pričajo imena čebelarških strokovnjakov iz prejšnjih stoletij, n. p. slavni Anton Janša, župnik Goličnik, Porenta, Jonke, dekan Dajnko itd. Na Kranjskem se je čebelarstvo gojilo še zlasti v večjem obsegu, kakor drugod, saj so imeli tam celo posebne čebelne sejme in čebelne trgovce, n. pr. baron Rotschütz, Ambrožič itd.

Četudi se je čebelarstvo negovalo ponekod prav vneto, vendar kakega napredka, bodisi v praksi ali v strokovni izobrazbi ni bilo opaziti. Kako je čebelaril ded in oče, tako sin in vnuk; in zakaj? Ker ni bila dana prilika za napredek; manjkalo je sredstev: strokovnih časopisov, knjig, organizacije. Kako počasi so nove iznajdbe dostopne splošnosti brez organizacije in brez tistih sredstev, katere organizacija nudi, naj pojasni naslednje dejstvo iz preteklosti. Dr. Dzierzon (Poljak) je izumil panj s premakljivim satovjem l. 1845, do nas pa je prišla ta vlevažna iznajdba še le l. 1875. Major Hruška (rodom Čeh) je izumil napravo, s katero se med iz satovja dobi, ne da bi se poslednje pokvarilo ali vničilo (izmetalnico, točilo) v l. 1863, k nam pa je ta novica prišla l. 1888. Pripravo za izdelovanje umetnega satovja je izumil Nemec Mehrling l. 1860, a mi Slovenci smo pot do iste dosegli še le l. 1889. Te ravno kar tri iznajdbe so trije glavni faktorji činitelji, naravnost temelj umetnemu in vspešnemu čebelarenju. Ko so te in še razne druge iznajdbe prišle do nas čez mnogo let, še takrat niso bile naenkrat splošno znane; le kak posameznik, ki je čital kak nemški ali celo inozemski strokovni časnik, je zvedel za take važne novice in — to je še več let ostalo „njegova last“. Ni bilo strokovnega časopisa, ki bi prinašal čebelarške novice, a „srečen“ čebelar, ki je potem svoje boljše izobrazbe dosegel marsikatero ugodnost, je isto skrbno hranil kot „strokovno tajnost“, češ: zakaj bi vsakemu tepcu vse povedal in pokazal! Prav dobro se še spominjam, kako sem — menda l. 1887 — hodil opetovano tri ure daleč k nekemu stotniku prosit, da bi mi pokazal izmetalnico, ker je v našem kraju nikdo drugi ni imel; a vsakokrat se je našel tehten vzrok, da ni bilo mogoče. (Konec prih.)

„Ah! te bolečine!“

Malo Fellerjevega pravega Elzafluida in proč so bolečine.

Drgnenja s Fellerjevim Elzafluidom je prava dobrodejnost! Umivanje s Fellerjevim Elzafluidom jača mišičevje in živce! Deluje antiseptično in osvežujoče! Prežene nahod in naredi neobčutljivega proti mrzlemu zraku! Za oči in ušesa! Zobe in glavo! Za vrat in usta! Za hrbet in ude! Za celo telo izvrstno hišno sredstvo in kosmetikum. Fellerjev Elzafluid je veliko močnejše in izdatnejši kakor francosko žganje.

En poskus zadostuje, da tudi vi rečete:

**TO JE NAJBOLJŠE
KAR SEM KEDAJ OKUŠAL!**

V vseh dotičnih poslovnicaht zahtevajte samo pravi Elzafluid od lekarnarja Feller. Pri naravnih naročilih stane s pakovanjem in poštnino če se pošlje denar naprej ali po povzetju:

3 dvojnat ali	1 špecialna steklenica	24 Din
12 dvojnatih	4 špecialne steklenice	84 „
24 „	8 špecialnih steklenic	146 „
38 „	12 „	208 „

Na te cene se računa sedaj 5% doplatka. Pisma je natančno adresirati na:

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja
Elzatrg št. 326, Hrvatsko.

Občni zbor

vojnih invalidov vdov in sirot
se skliče dne 7. januarja 1923 ob 1/29. uri dop. v gostilni Karbaš v Gornji Radgoni. Dolžnost vseh invalidov je, da pridejo polnostevilno, ter se bo razpravljalo o zelo važnih zadevah.

Gornja Radgona, 24. dec. 1922.
Podružnica voj. invalidov v Gornji Radgoni.

Vsem, ki so nesebično pripomogli s stavbim lesom, gramozom in peskom k popravili in oplešavi cerkve ter župnijskih poslopij in vsem onim, ki še bodo prispevali z denarjem itd. želi

**Srečno in blagoslovljeno
Novo leto 1923**

**Cerkveno-konkurenčni odbor
v Gornji Radgoni.**

Vsem mojstrom, pomočnikom in vajencem Obrtne zadruge I. skupine v Gornji Radgoni, vsem sodelovalcem za splošno korist in tudi razdiralcem dosedanje sluge želi s tovariškim pozdravom

Srečno Novo leto 1923

Janez Lančič, načelnik.

Vsem svojim cenj. gostom, stalnim in priložnostim, gg. abonentom hrane, kakor tudi posetnikom mesnice želi

Srečno Novo leto 1923

ter se priporoča za obilen obisk
Gostilna Zangl, Gornja Radgona.

Proda se čisto novo pohištvo

1 omara, 1 miza, 2 postelji in štedilnik po zelo ugodni ceni v Posojilnici podstrežje na desno.

HRANILNICA IN POSOJILNICA v RADINCIH

r. z. z. n. z.

obrestuje vloge z 5% od sto, | daje raznovrstna posojila in
vezane vloge tudi višje, | izplačuje dvige brez odpovedi.

račun ček. urada št. 12.168